

[Johs. Christiansen.]

bevisning at gøre, og det er min overbevisning, at befolkningen ser således på det, at nu må man vide, hvor man forsvarspolitisk står, og at det ville være heldigt, for ikke at bruge et stærkere ord, hvis man kunne sige: så, nu ved vi, hvilke byrder vi har at svare til; nu kommer der ikke mere.

(Kort bemærkning).

Rasmus Hansen: Det er det ærede medlem hr. Johs. Christiansens udfordrende bemærkning om, at ingen i 1951 havde nogen forestilling om, at regeringen på et eller andet tidspunkt ville stille forslag om 18 måneders tjenestetid, der foranlediger mig til at tage ordet. Både under forhandlingerne i forsvarskommissionen og under de forhandlinger, der blev ført her på rigsdagen om de forslag til en forsvarsordning, som regeringen fremsatte, blev det indgående drøftet, at beredskabet var svagt, og alle, der havde deltaget i forhandlingerne om den nye forsvarsordning, måske med undtagelse af det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, var klar over, at den erklæring, der blev afgivet af regeringen på et givet tidspunkt vedrørende beredskabet, betød, at regeringen havde under overvejelse på et eller andet tidspunkt, når forholdene måtte gøre det muligt, at fremsætte forslag om 18 måneders tjenestetid. Hvis det ikke dengang gik op for det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, hvad denne udtalelse betød, har det kun een forklaring, og det er, at så har det ærede medlem snorksovet under de forhandlinger.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Fra sin deltagelse i forsvarskommissionens forhandlinger og vel også fra læsning af aviser og andet er det ærede medlem hr. Johs. Christiansen vidende om, at spørgsmålet om en forlænget tjenestetid ikke er noget, der er dukket op pludseligt, med dags varsel. Det var i hvert fald så langt tilbage som i 1950, at de forskellige NATO-myndigheder drøftede hele spørgsmålet om beredskabets styrkelse og allerede på det tidspunkt uformelt henstillede til de forskellige lande med lav tjenestetid, at man styrkede beredskabet gennem forlængelse af tjenestetiden. Denne henstilling bestod fra 1950. Det har ikke været muligt for os at efterkomme den, for til gennemførelsen af en forlænget tjenestetid kræves visse fysiske forudsætninger; det kræves, at man har det tilstrækkelige befalingsmandspersonel, at man har de tilstrækkelige indkvarterings-

muligheder, at man har eller har sikkerhed for, at man kan få de våben- og ammunitionsbeholdninger o. s. v., man skal bruge til en forøget styrke. Først når disse forudsætninger er tilstede, er det muligt at skride til en forlænget tjenestetid, hvis den internationale situation stadig måtte begrunde et sådant skridt. Det har været regeringens standpunkt fra første færd; det har vi svaret på de forespørgsler, vi har fået, og det har vi, for at være sikker på, at det blev forstået, nedfældet i den kommissionsbetænkning, som ledsagede forsvarslovene ved fremsættelsen her i folketinget. Jeg har på regeringens vegne yderligere under forhandlingerne her i folketinget understreget denne regeringserklæring i betænkningen. Det er den, vi har fulgt, og derfor synes jeg, det ærede medlem kommer nogle postgange for sent med sin overraskelse i så henseende.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Det kan godt være, at jeg nu og da er faldet lidt hen, det er ikke altid, det ærede medlem hr. Rasmus Hansens udredninger er så forfærdelig interessante eller morsomme. Men så vågen har jeg i hvert fald været, at jeg tør sige, at det ikke på noget tidspunkt under forhandlingerne i kommissionen er antydnet, at man kunne gå til en forlængelse af tjenestetiden til 18 måneder. Man har netop fra de herrers side ført den politik, at man ved at forøge indkaldelserne, ved en styrkelse af den hårde kerne o. s. v. o. s. v., ville have mulighed for at afværge den meget lange tjenestetid.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Hvorfor tror det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, at der i forsvarslovene fra i sommer er optaget to paragraffer, hvoraf den ene taler om den normale uddannelse, og den anden paragraf siger, at regeringen under særlige omstændigheder er bemyndiget til at afvige fra den normale uddannestid, når internationale situationer begrunder en styrkelse af beredskabet? Tror det ærede medlem, at det er vinduespynt, eller tror han, det er realiteter? For mig har det i hvert fald været realiteter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Rasmus Hansen: Jeg skal i overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har sagt, stille